

Nicolae Sfetcu

Traducere și Traducători

**Include Ghidul Comisiei Europene
pentru traducătorii din Uniunea Europeană**

MultiMedia Publishing

Traducere și traducători
Include Ghidul Comisiei Europene pentru
traducătorii din Uniunea Europeană

Nicolae Sfetcu

Publicat de MultiMedia Publishing

Copyright 2018 Nicolae Sfetcu

PREVIZUALIZARE CARTE

Publicat de MultiMedia Publishing, www.telework.ro/ro/editura

ISBN: 978-606-033-064-6, DOI: 10.58679/TW85094Capitolul "Ghidul UE" reprezintă o adaptare independentă a lucrării Comisiei Europene "Mic ghid de redactare clară", disponibilă gratuit pe EU Bookshop în format PDF și pe Telework sub numele "Ghid UE pentru traduceri", în formatele EPUB, MOBI (Kindle) și PDF. © European Union, 2013Cartea include articole din Telework având ca sursă articole originale, articole din Wikipedia sub licență CC BY-SA 3.0 traduse și adaptate de Nicolae Sfetcu, și alte surse.

Textele din această carte sunt sub licență CC BY-SA 3.0.

DECLINARE DE RESPONSABILITATE

Având în vedere posibilitatea existenței erorii umane sau modificării conceptelor științifice, nici autorul, nici editorul și nicio altă parte implicată în pregătirea sau publicarea lucrării curente nu pot garanta în totalitate că toate aspectele sunt corecte, complete sau actuale, și își declină orice responsabilitate pentru orice eroare ori omisiune sau pentru rezultatele obținute din folosirea informațiilor conținute de această lucrare.

Cu excepția cazurilor specificate în această carte, nici autorul sau editorul, nici alți autori, contribuabili sau alți reprezentanți nu vor fi răspunzători pentru daunele rezultate din sau în legătură cu utilizarea acestei cărți. Aceasta este o declinare cuprinzătoare a răspunderii care se aplică tuturor daunelor de orice fel, incluzând (fără limitare) compensatorii; daune directe, indirecte sau consecvente, inclusiv pentru terțe părți.

Înțelegeți că această carte nu intenționează să înlocuiască consultarea cu un profesionist educațional, juridic sau financiar licențiat. Înainte de a o utiliza în orice mod, vă recomandăm să consultați un profesionist licențiat pentru a vă asigura că faceți ceea ce este mai bine pentru dvs.

Această carte oferă conținut referitor la subiecte educaționale. Utilizarea ei implică acceptarea acestei declinări de responsabilitate.

Cuprins

Traduceri	4
Teorii.....	4
Teoria occidentală a traducerilor	4
Tradiții mai puțin răspândite.....	6
Fidelitate versus transparență în traduceri	7
Cuprins.....	9
Cartea	13
Despre autor	15
Contact	15
Editura.....	16

Traduceri

Traducerea este comunicarea sensului unui text dintr-o limbă, cu ajutorul unui text echivalent, în altă limbă. Interpretarea este mai veche decât scrisul, dar traduceri au apărut doar după apariția literaturii scrise. Există traduceri parțiale ale *Epopiei lui Ghilgameș* sumeriene (cca. 2000 î.e.n.) în limbi din Asia de sud-vest încă din al doilea mileniu î.e.n.

Traducătorii riscă întotdeauna să traducă incorect locuțiunile și stilul dintr-o limbă în alta. Pe de altă parte, prin traduceri se importă cuvinte sau fraze din limba sursă care îmbogățesc limba țintă. Astfel, traducătorii contribuie în mod substanțial la modelarea limbii în care fac traduceri.

Datorită dezvoltării documentelor în afaceri ca urmare a revoluției industriale care a început la mijlocul secolului XVIII, unele domenii specifice de traducere s-au oficializat, creându-se astfel școli speciale și asociații profesionale dedicate.

Datorită activității laborioase în traduceri, inginerii au încercat să automatizeze traduceri (traducerea automată) încă din 1940, pentru a ajuta mecanic traducătorii umani (traducerea asistată de calculator). Dezvoltarea Internetului a favorizat o piață mondială a serviciilor de traducere și a facilitat localizarea lingvistică.

Studiile de traducere se ocupă cu studiul sistematic al teoriei, descrierea și utilizarea traducerilor.

Teorii

Teoria occidentală a traducerilor

Discuțiile despre teoria și practica traducerii vin din antichitate și expun continuități remarcabile. Grecii antici disting între *metafrază* (traducere literală) și *parafrază*. Această distincție a fost adoptată de către poetul și traducătorul de limba engleză John Dryden (1631-1700), care a descris traducerea ca amestecul judicios a acestor două moduri de frazare atunci când se selectează, în limba țintă, "omologul", sau echivalența, pentru expresiile folosite în limba sursă:

Când [cuvintele] apare ... literalmente grațios, ar fi un prejudiciu adus autorului ca ele ar trebui să fie schimbate. Dar din moment ce ... ceea ce este frumos [într-o limbă] este de multe ori barbar, ba uneori prostesc, într-alta, ar fi nerezonabil să se limiteze un translator la cuvintele stricte ale autorului: este suficient dacă el scoate unele expresii care nu viciază sensul.

Dryden a avertizat însă despre licența de "imitație", adică de traducere adaptată: "Când un pictor copiază viața ... el nu are niciun privilegiu de a modifica caracteristicile și aliniamentele ..."

Această formulare generală a conceptului central al traducerii - echivalența - este la fel de adecvată ca oricare alta propusă de Cicero și Horace, care, în Roma primul secol î.e.n., au transmis o avertizare faimoasă și clară împotriva traducerii "cuvânt cu cuvânt" (*verbum pro verbo*).

În ciuda diversității teoretice ocazionale, practica actuală a traducerii s-a schimbat puțin față de antichitate. Cu excepția unor adepți extremi ai metafrazei în perioada creștină timpurie și Evul Mediu, și a celor pentru adaptare în diferite perioade (mai ales pre-clasică în Roma, și în secolul XVIII), traducătorii au arătat, în general, flexibilitate prudentă în căutarea echivalențelor - "literal" acolo unde este posibil, parafratic acolo unde este necesar - pentru sensul original și alte "valori" cruciale (de exemplu, stil, formă verset, concordanță cu acompaniamentul muzical sau, în filme, cu mișcările articulatorii și vorbirea), determinate de context.

În general, traducători au căutat să păstreze contextul în sine prin reproducerea ordinea inițiale a sememelor, și, prin urmare, ordinea cuvintelor - atunci când este necesar, reinterpretarea structurii gramaticale reale, de exemplu prin trecerea de la starea activă la cea pasivă sau invers. Diferențele gramaticale dintre limbile cu "ordinea fixă a cuvântului" (engleză, franceză, germană) și limbile cu "ordinea liberă a cuvântului" (de exemplu, greacă, latină, poloneză, rusă) nu a fost un impediment în acest sens. Caracteristicile sintaxei speciale (propoziție-structură) a textului în limba sursă sunt adaptate la cerințele sintactice ale limbii țintă.

Când o limbă țintă nu are termeni care se găsesc într-o limbă sursă, traducătorii au împrumutat acești termeni, îmbogățind astfel limba țintă. Mulțumiră în mare măsură schimbului de calculi lingvistici și împrumuturi între limbi, și importului acestora din alte limbi, există câteva concepte care sunt "intraductibile" printre limbile europene moderne.

În general, cu cât contactul și schimbul care au existat între două limbi, sau între aceste limbi și o a treia, este mai mare, cu atât mai mare este raportul dintre metafrazele și parafrazele care pot fi folosite în traducerea dintre limbi. Cu toate acestea, din cauza schimbărilor în nișe ecologice de cuvinte, o etimologie comună este uneori înșelătoare ca ghid pentru sensul curent în una sau alta din limbi. De exemplu, cuvântul englez *actual* ("existent în realitate") nu ar trebui să fie confundat cu cuvântul francez *actuel* ("prezent", "curent"), polonezul *aktualny* ("prezent", "curent", "de actualitate", "în timp util", "posibil"), suedezul *aktuell* ("de actualitate", "în prezent de importanță"), rus *актуальный* ("urgent", "de actualitate") sau olandez *aktueel*.

Rolul traducătorului ca o punte pentru "translatarea" valorilor între culturi a fost discutat încă de pe vremea lui Terence, adaptorul roman din secolul II î.e.n. a comediilor grecești. Rolul traducătorului nu este, cu toate acestea, în niciun caz unul pasiv, mecanic, astfel încât el a fost comparat cu cel al unui artist. Motivul principal pare a fi conceptul de creație paralelă considerat de critici precum Cicero. Dryden observa că "Traducerea este un tip de desen după viață ..." Compararea traducătorului cu un muzician sau actor este mai veche, existând cel puțin remarcă lui Samuel Johnson despre Alexander Pope jucând pe Homer pe muzica unei flageolete, în timp ce Homer însuși a folosit un fagot.

În cazul în care traducere ar fi o artă, nu este una ușoară. În secolul XIII, Roger Bacon a scris că pentru ca traducerea să fie adevărată, traducătorul trebuie să cunoască ambele limbi, precum și știința pe care el o traduce; și a constatat că puțini traducători se conformează.

Traducătorul Bibliei în limba germană, Martin Luther, este creditat ca fiind primul european care a postulat că o traducere este satisfăcătoare doar dacă este făcută în limba maternă a traducătorului.

L.G. Kelly afirmă că încă de la Johann Gottfried Herder în secolul XVIII "era de la sine înțeles" că un traducător trebuie să traducă doar în propria sa limbă.

Niciun dicționar sau lexicon nu poate fi vreodată un ghid complet adecvat în traducere. Istoricul britanic Alexander Tytler, în *Eseul cu privire la principiile de traducere* (1790), a subliniat că lectura asiduă este un ghid mai cuprinzător pentru o limbă decât dicționarele. Aceeași idee, dar care includea și ascultarea limbii vorbite, a fost exprimată mai devreme, în 1783, de către poetul polonez și gramatician Onufry Andrzej Kopczyński.

Rol special al traducătorului în societate este descris într-o postum eseu din 1803 de "La Fontaine al Poloniei", Întâistătorul romano-catolic al Poloniei, poetul, enciclopedistul, autor al primului roman polonez, și traducător din limba franceză și greacă, Ignacy Krasicki Roman:

"[T]raducerea ... este de fapt o artă atât stimată cât și foarte dificilă, și, prin urmare, nu este munca și porțiunea unei minți obșnuite; [aceasta] ar trebui să fie [practicată] de cei care sunt ei înșiși actori, atunci când văd o mai mare utilizare în traducerea lucrărilor altora decât a propriilor lor lucrări, și obțin mai mult din serviciile oferite propriei țări decât din gloria lor personală."

Tradiții mai puțin răspândite

Datorită colonialismului occidental și dominației culturale în ultimele secole, tradițiile de traducere occidentale au înlocuit în mare măsură alte tradiții. Tradițiile occidentale au la bază ambele tradiții antice și medievale, și mai multe inovații europene recente.

Deși abordările anterioare în traducere sunt mai puțin frecvent utilizate în prezent, ele își păstrează importanța atunci când apar abordări culturale, de exemplu când istoricii trebuie să traducă înregistrări vechi sau medievale pentru a pune cap la cap evenimentele care au avut loc în medii non-occidentale sau pre-occidentale. De asemenea, deși puternic influențată de tradițiile occidentale și practică de către traducători care au studiat sistemele educaționale de tip occidental, tradițiile chineze de traducere și conexe păstrează unele teorii și filozofii unice acestor culturi.

Orientul Apropiat antic

Tradițiile de traducere în culturile egipteană, mesopotamiană, siriană, anatoliană și ebraică, sunt vechi de mai multe milenii. Un exemplu timpuriu este al unui document bilingv din 1274 î.e.n., *Tratatul de la Cades*.

Orient

(*Sutra de diamant*, tradus de Kumārajīva)

Există o tradiție separată a traducerilor în Sudul, Sud-Estul și Estul Asiei (în primul rând de texte din civilizațiile din India și China), în special în legătură cu textele religioase - în special budiste - și cu guvernarea imperiului chinez. Clasică traducere indiană este caracterizată de adaptarea liberă,

mai degrabă decât traducerea strictă mai frecvent întâlnită în Europa, iar teoria chiează a traducerii identifică diferite criterii și limitări în traducere.

În zona Asiei de Est cu influență culturală chineză, mai importantă decât traducerea în sine era utilizarea și citirea de texte chinezești, care au avut, de asemenea, o influență substanțială asupra limbilor japoneză, coreană și vietnameză, cu împrumuturi substanțiale de vocabular și de sistem de scriere. Notabil este Kanbun japonez, un sistem de a adnotare a textelor chinezești pentru vorbitorii de limbă japoneză.

Deși statele indianizate din Asia de Sud de multe ori au tradus materialele din sanscrită în limbile locale, elitele alfabetizate și cărturarii utilizau mai frecvent sanscrita ca limbă principală de cultură și de guvernare.

Lumea islamică

Traducerea de materiale în limba arabă s-a extins de la crearea scrierii arabe în secolul V, și a câștigat o mare importanță odată cu apariția Islamului și a imperiilor islamice. Traducerea arabă inițial s-a axat în principal pe politică, traducând din persană, greacă, și chiar materiale diplomatice chineze și indiene. Mai târziu, s-a axat pe traducerea operelor clasice grecești și persane, precum și a unor texte din China și India, în arabă, pentru studiu academic în importante centre de învățare islamice, cum ar fi Al-Karaouine, Al-Azhar și Al-Nizamiyya din Bagdad. În ceea ce privește teoria, traducere arabă a fost influențată foarte mult de tradiții mai vechi din Orientul Apropiat, precum și de tradițiile grecești și persane mai contemporane.

Eforturile și tehnicile de traducere arabă sunt importante pentru tradițiile de traducere occidentale, urmare a secolelor de contacte strânse și schimburi. Mai ales după Renaștere, europenii au început mai mult să studieze intensiv traducerile în limba arabă și persană a operelor clasice, precum și a lucrărilor științifice și filozofice de origine arabă și orientală. Araba și, într-o măsură mai mică, persana, au devenit surse importante de materiale și, probabil, de tehnici pentru revitalizarea tradițiilor occidentale, care în timp au depășit tradițiile islamice și orientale.

Fidelitate versus transparență în traduceri

Fidelitatea (sau loialitatea) și transparența, idealurile duale în traducere, sunt de multe ori în conflict. Un critic francez din secolul 17 a inventat expresia “*les belles infidèles*” pentru a sugera că traducerile, la fel ca femeile, pot fi credincioase sau frumoase, dar nu amândouă simultan.

Fidelitatea este măsura în care o traducere redă cu exactitate sensul textului sursă, fără distorsiuni.

Transparența este măsura în care o traducere apare pentru un vorbitor nativ al limbii țintă ca fiind scrisă inițial în acea limbă, și în conformitate cu gramatica, sintaxa și idiomul acelei limbi.

O traducere care îndeplinește primul criteriu este declarată a fi “loială”, pe când o traducere care îndeplinește al doilea criteriu este considerată ca fiind “idiomatică”. Cele două calități nu se exclud neapărat reciproc.

Criteriile pentru a judeca fidelitatea unei traduceri variază în funcție de subiect, tipul și utilizarea textului, calitățile sale literare, contextul social sau istoric, etc

Criteriile pentru a judeca transparența unei traduceri sunt mai simple: o traducere unidomatică “sună rău”, și, în cazul extrem al traducerii cuvânt cu cuvânt generate de mai multe sisteme de automate de traducere, aceasta duce adesea la expresii fără sens.

În anumite contexte, un traducător poate să încerce conștient să realizeze o traducere literală. Traducătorii de texte literare, religioase sau istorice, de multe ori se situează cât mai aproape posibil de textul-sursă, extinzând limitele limbii țintă pentru a produce texte unidomacice. Un traducător poate adopta expresii din limba sursă, în scopul de a oferi “culoarea locală” traducerii.

În ultimele decenii, printre susținătorii importanți ai unei astfel de traduceri “non-transparente” se regăsesc savantul francez Antoine Berman, care a identificat douăsprezece tendințe deformatoare inerente în cele mai multe traduceri din proză, și americanul teoretician Lawrence Venuti, care a apelat la traducători să preia expresii din limba sursă, mai degrabă decât să adapteze acele expresii la limba țintă, în cadrul strategiilor lor de traducere. Berman insistă în continuare asupra necesității unui proiect de traducere care să permită ulterior critici ale traducerii.

Multe teorii privind traducerile non-transparente se bazează pe concepte derivând din romantismul german, influența cea mai evidentă fiind cea a teologului și filozofului german Friedrich Schleiermacher. În prelegerea sa seminală “Despre diferitele metode de traduceri” (1813), el distinge între metodele de traducere care deplasează “scriitorul spre cititor”, adică, transparență, și cea care deplasează “cititorul spre autor”, de exemplu, o fidelitate extremă pentru expresiile străine din textul sursă. Schleiermacher a favorizat cea de a doua abordare, motivat nu atât de dorința de a adopta expresii străine, cât de o dorință naționalistă de a se opune dominației culturale din Franța și de promovare a literaturii germane.

În practica curentă, traducerile occidentale sunt dominate de conceptele duale de “fidelitate” și “transparență”. Această tendință nu este permanentă. Au existat perioade, în special în Roma pre-clasică și în secolul al 18-lea, când mulți traducători au trecut dincolo de limitele traducerii acceptate, pe tărâmul *adaptării*.

Traducerea adaptată este folosită în unele tradiții non-occidentale. Epopeea indiană Ramayana, de exemplu, apare în mai multe versiuni în diferite limbi indiene, iar poveștile sunt diferite în fiecare dintre acestea. Exemple similare pot fi găsite în literatura creștină medievală, care a ajustat textele la obiceiurile locale.

Cuprins

Traduceri

- Teorii
 - Teoria occidentală a traducerilor
 - Tradiții mai puțin răspândite
 - Orientul Apropiat antic
 - Orient
 - Lumea islamică
 - Fidelitate versus transparență în traduceri
 - Echivalența în traduceri
 - Traducerea inversă
 - Traducători
 - Traducători interpreți
 - Notițe folosite de traducătorii interpreți
 - Traducere umană sau traducere automată pe Internet?
 - Traducerea asistată de calculator
 - Traducerea automată
 - Traducerea literară
 - Traducerea poeziilor
 - Traducerea textelor cântecelor
 - Traducerea textelor religioase
 - Traducerea colaborativă
 - Relația cu cloud computing
 - Nedeterminarea traducerilor
 - Nedeterminarea referinței
 - Nedeterminarea holofrazică
 - Observații generale
 - Distincție analitic-sintetică
 - Glosa interliniară
 - Structura
 - Punctuația
- Traducerea homofonică
 - Versurile cântecelor
 - Subtitrarea
 - Crearea, livrarea și afișarea de subtitrări
 - Traducerea subtitrată
 - Subtitrarea
- Internaționalizare și localizare
 - Diferențe în procesele de internaționalizare și localizare în traduceri
 - Localizarea
 - Internaționalizare, globalizare, localizare
 - Traducere versus localizare
 - Globalizarea versus localizare

- - Etichete de limbă și coduri
- Localizarea site-urilor web
- - Procesul
- - Localizarea în zona de administrare
- - Afacerea localizării site-ului
- Localizarea jocurilor
- - Sarcini și provocări
- - Valori lingvistice
- - Tipuri de text și formate de fișiere
- - - Manual
- - - Ambalaj
- - - Fișier ajutător (readme)
- - - Site-ul oficial
- - - Dialog pentru dublaj
- - - Dialog pentru subtitrare
- - - Interfața utilizator
- - - Arta grafică cu cuvinte
- Localizarea socială
- - Obiective
- - - Localizarea comercială și necomercială
- Pseudolocalizarea
- - Procesul de localizare
- - Pseudolocalizarea în Microsoft Windows
- - Procesul de pseudolocalizare la Microsoft
- - Instrumente de pseudolocalizare pentru alte platforme
- Traduceri asistate de calculator
- Aplicații
- Concepte în traducerea asistată pe calculator
- - Software de memorare a traducerii
- - Software de limbaj ale motoarelor de căutare
- - Software de gestionare a terminologiei
- - Software de aliniere
- - Traducere automată interactivă
- - Traducere colaborativă
- Software pentru traducerea asistată pe calculator
- - Software
- - Formate de fișiere suportate
- - SO
- - Licența
- - GlobalSight
- - gtranslator
- - Lokalize
- - MemSource
- - MetaTaxis
- - OmegaT

- - Open Language Tools
- - Poedit
- - Pootle
- - SDL Trados
- - TM-database
- - Virtaal
- - Wordfast PRO
- - XTM Cloud
- Traduceri în/din limba română cu Microsoft Word

Traducerea automată

- Abordări în traducerea automată
- - Traduceri automate pe bază de reguli
- - - Traduceri automate pe bază de transfer
- - - Traduceri automate interlinguale
- - - Traduceri automate pe bază de dicționar
- Traducere automată statistică
- Traducere automată pe bază de exemple
- Traducere automată hibridă

Baze de date

- Terminologia Interactivă pentru Europa
- Eurodicautom
- Google Translator Toolkit
- BabelNet
- - Statistica BabelNet
- - Aplicații

Dicționare

- Dicționare bilingve
- - Istoria
- - Utilizare
- - Formate
- - Distribuția
- - Dicționare multilingve
- Provocări în domeniul dicționarelor bilingve
- Cărți de fraze (Ghiduri de conversație)
- - Structura
- - De notat

Legea nr. 178/1997

Ghidul UE

- Întâi reflectați, apoi redactați
- - Cine va citi documentul?
- - Care este rezultatul urmărit?
- - Ce trebuie să includă documentul dumneavoastră?
- Cititorul are întâietate
- - Stil direct și interesant
- Organizați documentul

- - La început
- - Pe parcursul redactării
- SOS: Scurt, la obiect și simplu
- - Scurt, la obiect...
- - ... și simplu
- - Un stil simplu și neîncărcat înseamnă, de asemenea:
- Fiți logici – structurați-vă frazele
- Evitați substantivele inutile – formele verbale sunt mai dinamice
- Fiți concreți, evitați abstractizările
- Optați pentru diateza adecvată
- - Acolo unde este necesar, precizați agentul
- Evitați „prietanii falși”, jargonul, acronimele și siglele
- - Evitați „prietanii falși”
- - Evitați sau explicați jargonul
- - Fiți atenți la acronime și sigle
- - Înainte de final, revizuiți și verificați
- - Aveți nevoie de ajutor?

Citate

Referințe

Despre autor

- Nicolae Sfetcu

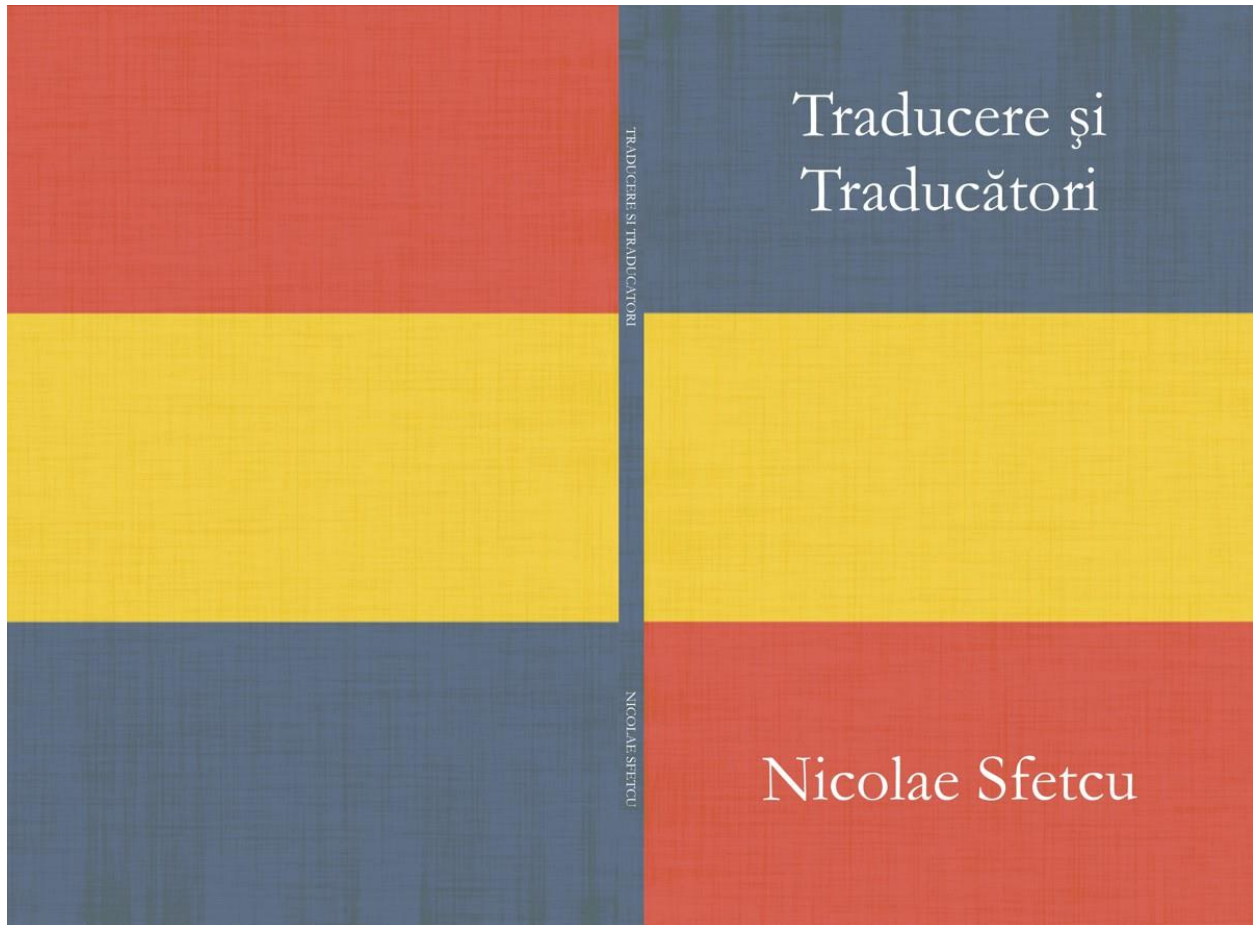
- - De același autor

- - Contact

Editura

- MultiMedia Publishing

Cartea

Include Ghidul Comisiei Europene pentru traducătorii din Uniunea Europeană

Despre traducere și traducători, teorii ale traducerilor, traducerea asistată pe calculator, și software utilizat în traduceri. Include Ghidul Comisiei Europene pentru traducătorii din Uniunea Europeană și legislația specifică traducerilor și traducătorilor.

Fidelitatea (sau loialitatea) și transparența, idealurile duale în traducere, sunt de multe ori în conflict. Problema fidelității versus transparență a fost formulată și în termeni de “echivalență *formală*” și ” echivalență *dinamică*, sau *funcțională*“. Cele din urmă expresii sunt asociate cu traducătorul Eugene Nida și au fost inițial inventate pentru a descrie modalități de traducere a Bibliei, dar cele două abordări sunt aplicabile la orice traducere.

În general, traducători au căutat să păstreze contextul în sine prin reproducerea ordinii inițiale a sememelor, și, prin urmare, ordinea cuvintelor - atunci când este necesar, reinterpretarea structurii gramaticale reale, de exemplu prin trecerea de la starea activă la cea pasivă sau invers. Diferențele gramaticale dintre limbile cu "ordinea fixă a cuvântului" (engleză, franceză, germană) și limbile cu "ordinea liberă a cuvântului" (de exemplu, greacă, latină, poloneză, rusă) nu a fost un impediment

în acest sens. Caracteristicile sintaxei speciale (propoziție-structură) a textului în limba sursă sunt adaptate la cerințele sintactice ale limbii țintă.

Rolul traducătorului în legătură cu un text a fost comparată cu cea a unui artist, de exemplu, un muzician sau actor, care interpretează o lucrare de artă. Traducerea, ca și alte arte, implică inevitabil alegeri, și alegerea implică interpretare.

MultiMedia Publishing <https://www.telework.ro/ro/e-books/traducere-si-traducatori/>

- Digital: EPUB (ISBN 978-606-033-062-2), Kindle (ISBN 978-606-033-064-6), PDF (ISBN 978-606-033-063-9)

[DOI: 10.58679/TW85094](https://doi.org/10.58679/TW85094)

Data publicării: 16 octombrie 2014

Despre autor

Nicolae Sfetcu

Asociat și manager MultiMedia SRL și Editura MultiMedia Publishing.

Partener cu MultiMedia în mai multe proiecte de cercetare-dezvoltare la nivel național și european

Coordonator de proiect European Teleworking Development Romania (ETD)

Membru al Clubului Rotary București Atheneum

Cofondator și fost președinte al Filialei Mehedinți al Asociației Române pentru Industrie Electronica și Software Oltenia

Inițiator, cofondator și președinte al Asociației Române pentru Teleducă și Teleactivități

Membru al Internet Society

Cofondator și fost președinte al Filialei Mehedinți a Asociației Generale a Inginerilor din România

Inginer fizician - Licențiat în fizică, specialitatea Fizică nucleară. Master în Filosofie.

Contact

Email: nicolae@sfetcu.com

Facebook/Messenger: <https://www.facebook.com/nicolae.sfetcu>

Twitter: <http://twitter.com/nicolae>

LinkedIn: <http://www.linkedin.com/in/nicolaesfetcu>

YouTube: <https://www.youtube.com/c/NicolaeSfetcu>

Editura

MultiMedia Publishing

*web design, comerț electronic, alte aplicații web * internet marketing, seo, publicitate online, branding * localizare software, traduceri engleză și franceză * articole, tehnoredactare computerizată, secretariat * prezentare powerpoint, word, pdf, editare imagini, audio, video * conversie, editare și publicare cărți tipărite și electronice, isbn*

Tel./ WhatsApp: 0040 745 526 896

Email: office@multimedia.com.ro

MultiMedia: <http://www.multimedia.com.ro/>

Online Media: <https://www.telework.ro/>

Facebook: <https://www.facebook.com/multimedia.srl/>

Twitter: <http://twitter.com/multimedia>

LinkedIn: <https://www.linkedin.com/company/multimedia-srl/>